

MÚSICA

La banda de Manacor: una família musical

El col·lectiu, guanyador del certamen de Lleida, es troba en el seu millor moment

CONSTANÇA AMENGUAL
MANACOR

Amistat, cultura i formació musical. Són tres paraules que serviren per definir el que és una banda de música. En el cas de la Banda Municipal de Manacor s'hi ajusten a la perfecció. Ja fa 83 anys que aquest col·lectiu posar ritme i melodia a les festes del poble i als esdeveniments més importants.

Abans de la Banda Municipal ja n'hi havia hagut moltes altres durant el segle XIX, encara que no varen ser tan duradores. "Tenir una banda és important. Apart de fer dinamització cultural, és una manera d'acostar la música al poble", afirma Antònia Bassa, vicepresidenta de la Banda de Manacor.

Bassa fa 20 anys que toca amb el grup. Afirmar que la música és la seva vida i que la banda l'ajuda a millorar, a més de ser un col·lectiu d'amics. Al llarg de la seva trajectòria ha pogut observar com el grup anava evolucionant fins a arribar a la bona situació actual. El president

de l'associació, Miquel Àngel Lull, la defineix com "una banda atractiva i molt sana".

Fa deu anys la banda tingué una forta decaïda. Els membres l'anaven abandonant i no hi havia nous integrants. Hi hagué assajos en què arribaren a ser només 12 persones, mentre que ara acostumen a ser uns 40. Amb la incorporació de Pere Siquer, s'establí una bona relació amb l'Escola de Música, entraren molts joves i el nivell tornà a pujar.

"L'Escola de Música és la pedra, és el més important perquè necessitam renovar quan els joves se'n van a estudiar" afirma Eduard Bernabeu, el director actual. Bernabeu assegura que al grup s'hi amaguen grans talents i que es tracta d'una banda amateur que es professionalitza.

Així mateix, afirma que no són conscients de les seves capacitats. Aquest fet quedà reflectit el cap de setmana passat, quan la Banda de Manacor guanyà el primer premi en el Concurs Internacional de Bandes Simfòniques que es va dur a terme a Lleida. "Aquest premi és la cosa més

L'esforç "Shafet una feina impensable per una banda amateur"

gran. Si ho comparem amb el futbol, és com si esguanyàs la Champions", destaca el director.

Quan Bernabeu va proposar presentar-se al certamen, els músics varen veure incapaços. Hi anaven amb la intenció de viure l'experiència, gaudir i quedar en tercera posició. L'alegria i la sorpresa esdevingueren quan el jurat va pronunciar el seu nom com a guanyador.

"Com ha gaudit aquesta gent allà no es pot ni imaginar. Això s'ha de viure. La gent plorava d'alegria", confessa Bernabeu. El premi és també un motiu per continuar tre-

ballant per millorar. Lull creu que se li ha de restar significat al guardó i afirma que "el premi real és la motivació i la preparació que els ha duit a participar en el concurs. S'ha fet moltíssima feina, coses impensables per una banda amateur".

La victòria també suposa una retribució econòmica de 3.000 euros. Aquests doblers són una ajuda extra a un col·lectiu que la crisi i les retallades han castigat notablement. Amb l'objectiu de compensar les baixes, la banda ha arribat a un acord amb l'Ajuntament que els permet realitzar tres concerts per

Alt nivell a Mallorca sense explotar

CONSTANÇA AMENGUAL
MANACOR

L'illa té una tradició de bandes centenàries. Més d'un centenar de poblacions gaudeixen d'un col·lectiu musical municipal. No obstant això, les Illes Balears són l'única comunitat que no du a terme certàmens autonòmics. Eduard Bernabeu, director de la Banda de Música de Manacor, critica que no hi hagi més col·laboració entre les diferents bandes de la Federació.

"Cada una estanca al seu poble, però s'han d'obrir les portes i veure coses noves per poder millorar", assegura el valencià. També afirma

La Banda de Música de Manacor durant un concert. Al centre, el director Eduard Bernabeu. BANDA DE MANACOR

que a Mallorca hi ha molt bon nivell gràcies a les escoles de música i el Conservatori. Així mateix, el director es lamenta que hi ha gent jove molt talentosa que està per explotar.

La importància del guardó

Eduard Bernabeu quedà en segon lloc en el certamen de València amb la banda de Son Rapinya. Ara ha aconseguit la primera posició amb la banda de Manacor al certamen de Lleida. Al Concurs Internacional de Bandes Simfòniques hi participaren grups d'un ampli currículum i recorregut procedents de tota la Península i de França.

El director defensa que aquests

premis donen a conèixer la qualitat i l'illa cal exterior. "El caràcter mallorquí és el d'una gent que val molt però que no és competitiva", anota com a crítica constructiva.

Per altra banda, destaca que la població desconeix aquest món i que falta difusió. "Que la gent no sàpiga què és una orquestra és molt fort", protesta. Si més no, assumeix que el problema és culpa seva i que són ells els responsables de fomentar-ho.

Bernabeu també remarca que aquesta situació ara canvia i que la banda es dona a conèixer. A més, agraeix que la gent de Manacor tingui tan bona resposta davant les seves actuacions. e

CINEMA

40 anys de 'blockbusters'

El 1975 l'èxit de 'Tauró' va canviar la manera de distribuir i promocionar pel·lícules de Hollywood

XAVI SERRA
BARCELONA

¿Fart de veure com la cartellera estiuenca s'omple cada any de superherois, dinosaures i nauses espacials? Doncs la culpa és d'un esqual. Finsal'estrenadeTauró, els estudis consideraven l'estiu un cementiri on anaven a morir les pel·lícules. Però tot va canviar amb el film de Steven Spielberg, que es va estrenar el 1975, a finals de juny. Va aconseguir un èxit sense precedents i va superar per primera vegada la barrera dels 100 milions de dòlars a la taquilla nord-americana.

Però tot plegat va ser un accident. Si la pel·lícula es va estrenar a l'estiu és perquè els problemes de Spielberg amb els taurons mecànics i el rodatge en mar obert van multiplicar el pressupost i van convertir la producció en un infern per al seu director. Conclusió: els 55 dies previstos per rodar la pel·lícula es van acabar convertint en 159, cosa que va impedir la possibilitat d'estrenar al Nadal. Però en previsió de la falta d'interès del públic, van invertir 625.000 euros en publicitat televisiva. Era una decisió força insòlita, ja que el 1975 la televisió no es considerava un aliat en la promoció del cinema, sinó el rival a batre. Però l'èxit de Tauró va validar l'aposta i va provocar una revolució en les estratègies de màrqueting i distribució del cinema nord-americà: havia nascut el blockbuster.

Si bé en principi es refereix a les pel·lícules que arriben a la taquilla, el terme blockbuster s'ha acabat aplicant a qualsevol film que, per pressupost i escala de producció, sembli dissenyat per rebentar la taquilla, tot i que a l'hora de la veritat espuguin clavar una pinyata monumental com John Carter. El blockbuster, més que un resultat, és la promesa d'un èxit. Una promesa, això sí, fonamentada en un tipus de distribució massiva i intensiva coneguda com a estrena per saturació.

Als Estats Units era tradició que les pel·lícules arribessin escalonades als espectadors. Primer a un grapat de grans ciutats; després, s'anaven afegint cinemes a la resta del país. Era un procés gradual pensat per generar boca-orella i aprofitar la publicitat allà on es produïa. Del'estrenalimitadaespasava a poc a poc a una estrena general.

Abans de Tauró, la gran producció pionera a trencar aquesta pauta d'estrena va ser El Padrí, amb la qual Paramount va introduir el 1972 l'estrena saturada i va incrementar els marges de benefici i el flux de caixa que l'estudi obtenia dels cinemes. El diner plovia del cel i la pel·lícula va superar ràpidament Allò que el vent s'endugué en el rànquing històric de pel·lícules més taquilleres, i va revitalitzar una indústria que no veia un gran èxit des del 1965 amb Somriuets i llàgrimes.

Però fins i tot El Padrí s'estrenà primer en cinc sales úniques abans d'expandir-se a 316 locals. L'estrena de Tauró, en canvi, arrencà directament amb 409 sales, força més que El Padrí. Spielberg no s'ho acabava de creure. Ara, la decisió d'Universal no era cap jugada boja: en les projeccions de prova havien vist que la pel·lícula era una bomba i entusiasma el públic, així que hi confiaven. I sabien que per optimitzar l'efecte de la publicitat televisiva era necessari que coincidís amb l'estrena en el màxim nombre de cinemes possible. La cosa, no cal dir-ho, funcionà de meravella. A més, els estudis van entendre que amb publicitat massiva i l'estrena múltiple eren apos-

Rècord
'Tauró' va ser el primer film a superar els 100 milions de taquilla

sible convertir una pel·lícula, no ja en un èxit, sinó en un fenomen. Ara tothom volia crear el seu propi fenomen i un estudi, la Fox, no trigaria a tenir-ne un.

Una galàxia molt rendible

Si Tauró inaugurà el blockbuster modern, el 1977 La guerra de les galàxies el va perfeccionar. Novament es va posar en pràctica l'estrena en centenars de sales i la saturació televisiva, però amb la pel·lícula va aparèixer un tercer element clau: el marxandatge. El director, George Lucas, havia renunciat al sou com a director a canvi de gestionar el marxandatge derivat del film.

Però l'èxit estratosfèric de la pel·lícula demostrà que el marxandatge no servia només com a eina de promoció, sinó que podia ser una gran font d'ingressos: la demanda de joguines de Star Wars va superar la capacitat de producció dels fabricants i es van arribar a vendre caixes amb un val per bescanviar a mesura que les joguines es fabricessin.

Els estudis van prendre nota de l'èxit de La guerra de les galàxies (173,4 milions, nou rècord absolut) i van deduir-ne que no calien estrelles ni guions sofisticats per aconseguir un èxit, sinó efectes especials i un gran desplaçament de màrqueting invasiu. L'era dels autors, que vaviu un últim moment d'esplendor als 70 gràcies al New Hollywood de Coppola, Scorsese i companyia, arribava a la seva fi per deixar pas a l'era del blockbuster.

Lucas i Spielberg també van canviar la consideració dels gèneres cinematogràfics: a mitjan 70, cap estudi seriós de Hollywood es dedicava a produir cinema fantàstic o d'acció. Però La guerra de les galàxies ho va canviar tot i només cal mirar els gèneres que dominen la cartellera avui dia per constatar el canvi de tendència.

Cap a l'entrada 'premium'

Curiosament, el protagonisme de Lucas i Spielberg dins l'univers blockbuster no ha minvat amb els anys. Spielberg és el productor del títol més taquiller de l'any (Jurassic World), i la nova entrega de Star Wars –tot i que ja es venia Lucas al capdavant– és la pel·lícula més esperada de l'any i podria triturar tots els rècords de taquilla existents.

Els dos directors fins i tot van pronosticar fa dos anys en una conferència que, en un futur pròxim, el preu de l'entrada dels blockbusters triplicarà el de les altres estrenes. I, si ho diuen Lucas i Spielberg, serà qüestió de començar a estalviar. e

Tauró va inaugurar l'era del blockbuster.
UNIVERSAL

EL GRUP COMPLET
Tots els components de la Banda de Manacor al certamen de Lleida. BANDA DE MANACOR

any al·l'auditori. El director explica que sempre s'esgoten les entrades perquè la gent de Manacor té resposta a la cultura.

El grup d'aficionats inclou totes les edats i tots els nivells. Des de joves d'11 anys fins a professionals de 60. La vicepresidenta afirma: "La banda és un espai en què, encara que sàpigues poca música, tothom que toca un instrument té cabuda". Estructura d'un espai, si més no, caracteritzat pel bon ambient. Mentre uns parlen de pinya, altres afirmen orgullosos que estructuren una família. e

Un estiu ple de concerts

La Banda de Música de Manacor té cinc concerts programats per als dos pròxims mesos:

- **16 de juliol:** Processó de la Mare de Déu del Carme a Portocristo. La concentració serà a les 19.45 h a l'església del Carme.
- **24 de juliol:** "Encamisada" per les festes de Sant Jaume. La concentració serà a les 19.30 h a la plaça de Sant Jaume.
- **14 d'agost:** Concert a les 21.30 h a s'Illot. La concentració serà a les 20.00 h a la ronda del Matí.
- **20 d'agost:** Serenates a l'alba, a benefici d'APROP.
- **Agost:** Concert per les festes de Son Macià a la plaça de l'Església a les 21.15 h.

